

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **F. D.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 4. 2013, č. j. 590 819 0299/47091-SD,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 23. 1. 2013 byl odňat žalobci ode dne 22. 2. 2013 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“). Podkladem rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSSZ Znojmo ze dne 14. 1. 2013, podle kterého

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %, takže není podle ust. § 39 odst. 1 citovaného zákona invalidní.

Žalobce podal proti citovanému rozhodnutí námitky dne 22. 2. 2013.

Rozhodnutím žalované ze dne 2. 4. 2013, č. j. byly námitky zamítnuty a přezkoumávané rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2013 bylo potvrzeno.

Žalobou ze dne 25. 5. 2013 doručenou žalované dne 30. 5. 2013 se domáhal žalobce zrušení přezkoumávaného rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2013 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení s odůvodněním, že rozhodnutí považuje za nesprávné. Namítl, že posudkový lékař přehodnotil pokles jeho pracovní schopnosti z původních 35 % na 20 %, hodnocení je však v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zejména lékařskými zprávami MUDr. Marka Baláže, Ph.D., z neurologické kliniky ve Fakultní nemocnici u svaté Anny v Brně a soukromé nervové ordinace MUDr. Petra Záškovy. Závěr učiněný posudkovým lékařem byl učiněn, aniž by byl podrobněji zkoumán jeho zdravotní stav, který podle odborných lékařů je nezvratný a trvalý vzhledem k postižení Parkinsonovou nemocí. Byl proto toho názoru, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 26. 6. 2013 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.

Z posudkové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Znojmo bylo zjištěno, že v rámci kontrolní lékařské prohlídky dne 14. 1. 2013 byl zdravotní stav žalobce hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý s tím však, že je dlouhodobě stabilizovaný, zdravotní postižení – Parkinsonova choroba, tremor dominantní, byla hodnocena jako lehké postižení dle odborných nálezů z bilaterizací, ale trvalí asymetrií bez anteroverze trupu bez výraznější pohybové chudosti s ohledem na výkon práce v plném úvazku dlouhodobě byl hodnocen na dolní hranici rozpětí dle kapitoly V, položce 3b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., 20 %.

V námitkách proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2013, vydané na základě citovaného posudku OSSZ Znojmo vyslovil žalobce nesouhlas s odebráním invalidního důchodu s odůvodněním, že v současné době není léčba Parkinsonovy choroby, existují pouze prostředky, které mírní její průběh. Namítl, že nebylo přihlédnuto k jeho psychickému stavu, který jistě ovlivňuje zdravotní stav a zhoršování dlouhotrvajícího onemocnění. Vzhledem k onemocnění – tremorem v končetinách, někdy i v hlavě, může vykonávat pouze běžné úkony pro svou profesi jen s obtížemi.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 28. 3. 2013. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace připojené žalobcem k námitkám (lékařská zpráva z ambulance 1. neurologické kliniky ze dne 7. 3. 2013 MUDr. Marek Baláž, Ph.D.) a vlastním zjištěním při jednání dospěla lékařka k závěru, že se

jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení byla určena Parkinsonova nemoc, tremor dominantní forma od roku 2003, částečná kompenzace na dopaminergní terapii plus primidon. Bylo konstatováno, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech. Lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí i do data jednání lékařky ČSSZ, pracoviště Brno. Posuzovaný je vyučen v oboru instalatér, v tomto oboru pracuje doposud na plný úvazek i přesto, že má postižení nervové soustavy. Na základě provedeného přezkumu dospěla lékařka k výsledku, že posudkový závěr učiněný OSSZ Znojmo ze dne 14. 1. 2013 lze potvrdit. Uvedené rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu V, položka 3 písm. b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20 % (20 až 40 %). Dolní hranice procentního hodnocení byla stanovena s ohledem na minimální funkční nález, plnou pohyblivost bez výraznější pohybové chudosti, s dobrou posturální stabilitou a se zřetelem na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Posudkový závěr zněl, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, nejde již o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 17. 10. 2013. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru neurologie hodnotila zdravotní stav žalobce za účasti posuzovaného a na základě podkladové dokumentace, a to spisu OSSZ Znojmo, ve kterém jsou založeny lékařské nálezy a záznamy dřívějších jednání, vyjmenované zdravotní dokumentace, zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. B. Svobodové, Znojmo a dále k jednání předložil žalobce neurologické vyšetření ze dne 19. 9. 2013 MUDr. Baláže. V rámci jednání bylo provedeno i objektivní vyšetření posuzovaného. Poté na základě komplexního posudkového zhodnocení posudková komise konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je Parkinsonova nemoc, žalobce je dlouhodobě v péči neurologa, od roku 2003 pozoroval třes palce levé ruky, stav pozvolna progredoval, posuzovaný byl došetřován. Vývoj tohoto onemocnění z hlediska funkčního posudková komise blíže rozvedla v posudkovém zhodnocení citovaného posudku, který byl oběma stranám doručen. Z další zdravotní dokumentace vyplývá, že však nedošlo k významné progresi tohoto onemocnění, stav je dobře korigován medikací, žalobce nadále pracuje ve svém pracovním zařazení na plný úvazek (instalatér). Celkově byl zhodnocen zjištěný zdravotní stav jako lehká forma Parkinsonovy nemoci, nebyla přítomna porucha posturální stability, nebyla přítomna anteverze trupu, nebyla ani bilateralizace, z horních končetin byla postižena končetina nedominantní. Nejednalo se o středně těžkou formu, nebyly přítomny projevy na úrovni středně těžké poruchy, nebyla přítomna dysarthrie, mikrografie. Nejednalo se ani o těžkou formu, nebyla přítomna těžká akinesa, rigidita, porucha kognitivních funkcí. Nebylo dokumentováno významné omezení funkce kloubů či páteře. Posuzovaný byl tlakově stabilizován, diabetes byl korigován dietou. Na základě tohoto stěžejního zdravotního postižení byla určena procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 % podle kapitoly VI, položka 3 písm. b), vyhlášky č. 359/2009 Sb. Vzhledem k postižení nedominantní horní končetiny s přihlédnutím k vykonávané profesi a rozsahu pracovního úvazku bylo onemocnění hodnoceno na dolní hranici rozpětí. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zdp.

Při jednání Krajského soudu v Brně dne 29. 11. 2013 potvrdil žalobce, že je pracovně činný, je vyučen v oboru instalatér, od roku 2000 pracoval jako údržbář na zkrácenou pracovní dobu, od roku 2005 začal pracovat na plný pracovní úvazek, sice z důvodů zajištění si i nadále výkonu této profese.

Zástupce žalované navrhl, aby na základě posudku PK MPSV ČR byla žaloba zamítnuta.

**Při posouzení věci vycházel Krajský soud v Brně z následujících skutečností, úvah
a právních závěrů:**

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Předmětem přezkumného soudního řízení bylo rozhodnutí žalované ze dne 2. 4. 2013, č. j., kterým byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2013 bylo potvrzeno.

Bylo tedy třeba nejprve zjistit, zda žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 2. 4. 2013 splňoval podmínky § 39 odst. 1, 2 zdp v platném znění či nikoliv. Bylo nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věci stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobce, že rozhodnutí žalované bylo provedeno a posouzeno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Brojí-li žalobce proti

tomu, že jeho zdravotní stav byl posuzován nesprávně, Krajský soud v Brně se s touto námitkou neztotožňuje.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je Parkinsonova nemoc, tremor dominantní forma, od roku 2003 začal pozorovat třes levého palce v určité poloze. Postupně při zátěži pravé ruky a spuštění levé ruky pozoroval třes celého levého zápěstí. Stav progredoval, nyní má třes levé ruky trvale. Dle názoru soudu PK MPSV ČR v Brně přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení. Žalobce sice v obsahu žaloby namítl nesprávně zjištěný skutkový stav věci, v průběhu soudního jednání však nevyslovil námitky ke skutkovému ani posudkovému zhodnocení, která provedla PK MPSV ČR. Soud vycházel z hodnocení obsaženého především v posudku PK MPSV ČR v Brně, protože jej považoval za věcně správný, dostatečně, logicky a srozumitelně odůvodněný. V této souvislosti poukazuje na výše uvedené ohledně toho, že při posouzení míry invalidity se jedná o otázku odbornou – medicínskou, ke které nemají správní soudy dostatek znalostí, a proto vycházejí z jednotlivých posudků, jež hodnotí podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Jednotlivé výše popsané posudky zdravotní stav žalobce popsaly shodně, vyjma posudku lékařky OSSZ Znojmo ze dne 14. 1. 2013, která byt' stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20 %, zařadila zdravotní postižení pod kapitolu V, položka 3 písm. b), vyhlášky č. 359/2009 Sb. (duševní poruchy a poruchy chování – schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy), což se jedná o zřejmou administrativní chybu, neboť určující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila Parkinsonovu chorobu, tedy onemocnění, které je zařazeno pod kapitolu VI. Jedná se proto o zřejmou nesprávnost, administrativní pochybení. Soud má proto za to, že ve všech vyjmenovaných posudcích je zdravotní stav žalobce hodnocen shodně. Ačkoliv zdravotní postižení mu stěžuje výkon běžných denních aktivit i výkon vykonávací profese, stav je dlouhodobě stabilizován. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí zaujala i názor, že posouzení tohoto onemocnění s ohledem na vývoj zdravotního stavu posuzovaného, bylo posudkově nadhodnocené. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě soud považuje skutečnost, že všechny posudky vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti žalobce v rozmezí 20 %, přičemž toto rozmezí poklesu míry pracovní schopnosti posuzovaného neodpovídá žádnému z kritérií uvedených v § 39 odst. 2 zdp. Žádný z výše uvedených posudků tak neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž, že žalobce již není invalidní. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav žalobce nenáleží do kategorie invalidity I., II. či III. stupně, přičemž jeden z posudků obsahuje dílčí odlišnost od ostatních z důvodu administrativního pochybení, není důvodu o správnosti závěrů učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat.

Soud poukazuje na to, že podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. musí správní soudy vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Povinností posudkových komisí není podrobit pojištěnce komplexnímu vyšetření jeho zdravotního stavu, nýbrž na základě shromážděné zdravotní dokumentace posoudit jeho zdravotní stav a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2006, č. j. 3 Ads 65/2005-87, www.nssoud.cz).

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 17. 10. 2013 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzovaného ke dni rozhodování žalované. Soud proto nepochybil, pokud nevyhověl námitkám žalobce

vznesených v žalobě. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě a proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. listopadu 2013

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová